

РЕШЕНИЕ

№ 3724

гр. София, 13.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 27 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и трети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ДИМИТЪР К. ДЕМИРЕВ**

при участието на секретаря **ВАЛЕРИЯ Й. Д.**
като разгледа докладваното от **ДИМИТЪР К. ДЕМИРЕВ** Гражданско дело № 20221110100211 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 422 ГПК.

Ищецът „Й.Б“ ЕАД е предявило положителни установителни иски по реда на чл.422 ГПК с правно основание чл.79, ал.1 ЗЗД, вр. чл.228 ЗЕС и чл. 92, ал. 1 ЗЗД за признаване за установено, че ответникът В. Р. С. дължи сумата от **общо 360,45 лв.**, представляващи неплатени абонаментни такси, използвани услуги и неустойка по Договор за мобилни услуги с предпочетен номер +****, ведно със законната лихва от датата на подаване на заявлението по чл. 410 ГПК– 29.01.2021 г., до изплащане на вземането, за които е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК по ч.гр.д. № 3497/2021г. по описа на СРС, 27 състав.

Ищецът твърди, че на 21.01.2019 г. между „Й.Б“ ЕАД /с предишно наименование „Теленор България“ ЕАД/ и ответника бил сключен договор за мобилни услуги за мобилен номер +****, с предмет предоставяне на далекосъобщителни услуги с тарифен план по програма „Тотал 49,99 с неограничени национални минути и изходящ роуминг в зона ЕС“, с уговорен срок на действие от 24 месеца, при месечна абонаментна такса от 49,99 лева. Въз основа на договора било извършено изпълнение от страна на ищеца, но ответникът не изпълнил задължения по договора за заплащане на абонаментни такси и използвани услуги за периода 25.01.2019 г. – 24.04.2019 г. в размер на 235,47 лв., за които били издадени фактури № 7285143708/25.02.2019 г. за периода от 25.01.2019 г. до 24.02.2019 г. за сумата от 143,27 лв., № 7286420808/25.03.2019 г. за периода от 25.02.2019 г., до 24.03.2019 г. в размер на 58,88 лв., № 7287863993/25.04.2019 г. за периода от 25.03.2019 г., до 24.04.2019 г., за сумата

от 49,99 лв. Вследствие на неизпълнението била начислена неустойка в размер на 124,98 лв. във фактура № 7290522072/25.06.2019 г.

В срока по чл. 131 ГПК е постъпил отговор на исковата молба от назначения особен представител на ответника, в който оспорва размера и изискуемостта на процесното парично задължение, в т.ч. главница и неустойка. Оспорва се истинността на договора от ответника.

Софийският районен съд, след като взе предвид становищата на страните и ангажираните по делото доказателства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, намери за установено следното от фактическа страна:

По делото е приет Договор за мобилни услуги, сключен между „Теленор България“ ЕАД / с наименование сега „Й.Б.“ ЕАД и В. Р. С. от 21.01.2019 г. със срок на действие 24 месеца.

Договорът е оспорен в частта за авторството на документа от особения представител на ответника, поради което е и отрито производство по чл. 193 ГПК. Изслушано е заключение на вещо лице по допусната съдебно-почеркова експертиза, която съдът кредитира като компетентно изготвена. От същото се установява, че подписите, положени след „място за полагане на подписа на ПОТРЕБИРЕЛЯ“ на договора за мобилни услуги, сключен между страните, са изпълнени от В. Р. С.. С оглед разпределението на доказателствената тежест съгласно чл. 193, ал. 3 ГПК, производството по оспорване автентичността на документа е неуспешно, поради което съдът приема представения договор за мобилни услуги за автентичен. В т. 5 от същия е посочен избраният от ответника абонаментен план и дължимата такса в размер на 49,99 лв. В т.8 от договора е посочен идентификационният номер на активната СИМ карта, която В. С. е получил при сключването, даваща достъп до мобилната мрежа. В т. 11 от договора за мобилни услуги е уговорено, че неустойка се дължи в случай на прекратяване на договора по вина или инициатива на потребителя или при нарушение на задълженията му по процесния договор или други документи, свързани с него. В т. 11, б. „а“ е уговорен размерът на неустойката, а именно всички стандартни месечни абонаменти за периода от прекратяване до изтичане на уговорения срок, като максималният размер на неустойката не може да надвишава размера на три абонаментни такси.

Прието е приложение – ценова листа за абонаментни планове за частни и корпоративни клиенти от дата 21.01.2019 г. към договора за мобилни услуги. В същата са посочени цените за услугите, надхвърлящи пакета на абонаментния план

Приети са Общи условия на Теленор България за електронни съобщителни услуги.

По делото са приети писмени доказателства Общо потребление за

мобилен/фиксиран номер 0899903375 за отчетен период 25.01.2019 г. – 24.02.2019 г. и отчетен период 25.02.2019 г. – 24.03.2019 г. от които се установяват периодите на потребление и предоставената мобилна услуга по процесния договор.

Приети са: фактура № 7285143708/25.02.2019 г. за периода от 25.01.2019 г. до 24.02.2019 г. за сумата от 143,27 лв., фактура № 7286420808/25.03.2019 г. за периода от 25.02.2019 г., до 24.03.2019 г. в размер на 58,88 лв., и фактура № 7287863993/25.04.2019 г. за периода от 25.03.2019 г., до 24.04.2019 г., за сумата от 49,99 лв.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства по свое убеждение и съобразно чл. 235 ГПК във връзка с наведените в исковата молба доводи и възраженията на ответника, намира от правна страна следното:

Предявени са обективно кумулативно съединени положителни установителни искове по реда на чл. 422 ГПК с правно основание чл. 79, ал. 1 ЗЗД и чл. 92 ЗЗД, вр. чл. 228 ЗЕС.

За основателността на предявения иск в тежест на ищеца е да докаже по иска с правно основание чл. 79, ал.1 ЗЗД /1/ наличието на валидно възникнало облигационно правоотношение между страните по договор за предоставяне на далекосъобщителни услуги; /2/ изпълнение на договора от ищеца - предоставяне на телекомуникационните услуги и /3/ тяхната стойност, в резултат на което за ответника е възникнало задължение да заплати месечна такса и възнаграждение за ползваните услуги.

С доклада по делото съдът е разпределил по иска по чл. 79, ал.1, вр. чл. 228 ЗЕС в тежест на ищеца да докаже при условията на пълно и главно доказване съществуването на твърдяното правоотношение по договора за доставка на електронни съобщителни услуги и предоставянето на услугите по договора с ответника в твърдените периоди, както и цената на доставените услуги, включително на предварително уговорените абонаментни такси. В тежест на ответника е да докаже, че е заплатил претендираните от ищеца вземания.

От представения по делото Договор за мобилни услуги и ценова листа – приложение към него, подписани от ответника В. С., съдът намира, че страните са валидно облигационно обвързани. Видно от приетите писмени доказателства по делото, мобилният оператор фактурира задълженията по договора за мобилни услуги ежемесечно на 25-то число, с обща фактура за всеки отчетен период: от 25 число на предходния до 24 число на текущия месец, със срок за плащане 15 дни след датата на издаване. От представените писмени доказателства – общо потребление за мобилен номер 0899903375, неоспорени от ответника, се установи изпълнение по процесния договор от страна на ищцовото дружество за предоставяне на далекосъобщителни услуги в отчетните периоди, както следва 25.01.2019 г. – 25.02.2019 г. и 25.02.2019 г. – 25.03.2019 г. По отношение на отчетния период 25.03.2019 г. – 24.04.2019 г. съгласно

§ 1, т. 17 ДРЗЕС, "електронна съобщителна услуга" е услуга, обичайно предоставяна по възмезден начин, която изцяло или предимно включва пренос на сигнали по електронни съобщителни мрежи, включително услуги по преноса, осъществявани чрез мрежи за радиоразпръскване, без да се включват услуги, свързани със съдържанието и/или контрола върху него. В обхвата на електронните съобщителни услуги не се включват услугите на информационното общество, които не се състоят изцяло или предимно от пренос на сигнали чрез електронни съобщителни мрежи. Тоест по дефиниция ищецът, следва да установи, че е предоставил възможността ответника да ползва съответната мобилна мрежа до която е доставил сигнал, радиоразпръскване и т.н. С оглед предоставената и реално използвана услуга в предходните два отчетни периода, както и от предоставената СИМ карта, съдът достига до извод, че ищецът е предоставил възможност за достъп на потребителя В. С. до мобилната мрежа.

Доказателствата за плащане ответникът, който носи тежестта не е ангажирал, поради което, в приложение на доказателствената тежест, съдът приема този факт за недоказан.

С оглед горното, съдът намира иска по чл. 79, ал. 1, вр. чл. 228 ЗЕС за изцяло основателен по основание и размер.

За основателността на предявения иск в тежест на ищеца е да докаже по иска с правно основание чл. 92 ЗЗД - /1/ валидно уговорена неустоечна клауза, /2/ настъпване на основанията за начисляване на неустойката, /3/ размерът на неустойката.

С доклада по делото съдът е разпределил в тежест на ищеца да докаже при условията на пълно и главно доказване, че има уговорена валидна неустоечна клауза и настъпване на основанията за начисляване на неустойката, вкл. размерът на същата.

В т.11 от договор за мобилни услуги от 21.01.2019 г. са уговорени параметрите, както за основанията за начисляване на неустойката, така и нейният размер. По делото се установи виновно неизпълнение от страна на ответника, изразяващо се в неплащане на възникнали задължения за абонаментни такси за три отчетни периода – *per argumentum* чл. 154, ал. 1 ГПК. Съгласно т.19б, б. „б“ от Общите условия на оператора, последния има право едностранно да прекрати индивидуалния договор с потребителя при неплащане на дължими суми след изтичане на предвидения срок. Във фактура № 7290522072/25.06.2019 г. ищецът е начислил неустойка в размер на 124,98 лв., което следва да се приеме за изявление за едностранно прекратяване на договора съгласно ОУ. Настоящият съдебен състав намира така уговорената неустоечна клауза за валидна и непротиворечива на критериите, съдържащи се в ТР № 1 от 15.06.2010 г. по т. д. № 1/2009 г. на ОСТК на ВКС. Макар че клаузата за неустойка, предвижда задължение за длъжника за заплащане на неустойка, равняваща се на дължимите анюитетни такси, независимо от момента на разваляне/прекратяване на същия, но същата е с уговорен и максимален размер, който може да се начисли, равняващ се на

три стандартни абонаментни такси, т.е. определен е краен предел на задължението за неустойка, така и размер, който е определен при сключване на договора, с което съдът приема, че редакцията на неустоечната клауза не излиза извън присъщите ѝ обезпечителна, обезщетителна и санкционни функции. Мобилният оператор е начислил неустойка в размер на 124,98 лв., като стандартната месечна абонаментна такса, посочен в т.5 от договора е в размер на 49,99 лв. Така определеният размер се явява по-малък от три стандартни месечни абонаментни такси, който съдът намира за справедлив.

С оглед горното, съдът намира иска по чл. 92 ЗЗД за изцяло основателен по основание и размер.

По разноските:

При този изход на правния спор с правна възможност да претендира разноски разполага само ищецът. Последният е поискал присъждането им, представен е списък по чл.80 ГПК. Представени са доказателства за направата на разноски в исковото производство в размер на 25 лв. за д.т., възнаграждение за особен представител в размер на 200 лв. и за адвокатско възнаграждение в размер на 360 лв. и в заповедното производство в размер на 25 лв. за д.т. и 360 лв. за адвокатско възнаграждение. Общият размер на направените разноски от ищеца, които следва да му се присъдят е 970 лв.

Ответникът следва да бъде осъден да заплати в полза на Софийския районен съд разноските за депозит за вещо лице по СГЕ в общ размер на 350лв.

Така мотивиран, Софийският районен съд

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявените искове по реда на чл. 422 ГПК с правно основание чл.79, ал.1 ЗЗД, вр. чл.228 ЗЕС и чл. 92, ал. 1 ЗЗД, че В. Р. С., ЕГН *****, с адрес гр. София, ул. „Генерал Ковачев“ № 4а, вх. Б, ет. 1, ап. 17, дължи на „Й.Б.“ ЕАД, ЕИК **** със седалище и адрес на управление гр. София, ж.к. Младост 4, Бизнес парк София, сграда 6, сумата от **360,45 лв.**, представляващи неплатени абонаментни такси, използвани услуги и неустойка по Договор за мобилни услуги от 21.01.2019 г., сключен между страните, ведно със законната лихва от 29.01.2021 г. до изплащане на вземането, за които суми е издадена заповед за изпълнение от 29.01.2021г. по ч.гр. д. № 3497/2021 г. по описа на СРС, 27 състав.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПК В. Р. С., ЕГН *****, с адрес гр. София, ул. „Генерал Ковачев“ № 4а, вх. Б, ет. 1, ап. 17, да заплати на „Й.Б.“ ЕАД, ЕИК **** със седалище и адрес на управление гр. София, ж.к. Младост 4, Бизнес парк София, сграда 6, разноски в общ размер на **970 лв.**

ОСЪЖДА на основание чл. 77 ГПК В. Р. С., ЕГН *****, с адрес гр. София,

ул. „Генерал Ковачев“ № 4а, вх. Б, ет. 1, ап. 17, да заплати на по сметка на Софийския районен съд разноски за експертиза в размер на **350лв.**

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано в двуседмичен срок от връчването на страните пред Софийски градски съд с въззивна жалба.

Съдия при Софийски районен съд: _____